

Datum van
inontvangstneming

:

28/04/2025

Zaak C-205/25

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

17 maart 2025

Verwijzende rechter:

Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

19 februari 2025

Verzoekende partij:

Joachim Lindenberg

Verwerende partij:

Bayerisches Landesamt für Datenschutzaufsicht

[OMISSIS]

AN 14 K 22.02562

Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach

In de bestuursrechtelijke zaak tussen

Joachim
[OMISSIS] Karlsruhe (Duitsland)

Lindenberg

– verzoeker –

[OMISSIS]

en

Bayerisches Landesamt für Datenschutzaufsicht
[OMISSIS] Ansbach

– verweerder –

in verband met

het recht inzake gegevensbescherming

geeft het Bayerische Verwaltungsgericht Ansbach (bestuursrechter in eerste aanleg van de deelstaat Beieren, Ansbach, Duitsland)

[OMISSIS]

op 19 februari 2025

de navolgende

beslissing:

I. Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt krachtens artikel 267 VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

- 1) Moet artikel 15 van verordening (EU) 2016/679, gelezen in samenhang met artikel 4, punt 7, van die verordening aldus worden uitgelegd dat een toezichthoudende autoriteit bedoeld in artikel 4, punt 21, van verordening (EU) 2016/679 die optreedt naar aanleiding van een door een betrokkene ingeleide klachtenprocedure overeenkomstig artikel 77 van die verordening, tevens „verwerkingsverantwoordelijke” is in de zin van artikel 15 verordening (EU) 2016/679, gelezen in samenhang met artikel 4, punt 7, van die verordening, en bijgevolg op grond van artikel 15 van die verordening jegens de betrokkene verplicht is om inzage te verlenen?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: moet het Unierecht, met name artikel 23 van verordening (EU) 2016/679, aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling – zoals het in het hoofdgeding aan de orde zijnde artikel 20, lid 2, van het Bayerische Datenschutzgesetz (BayDSG) – waarin is bepaald dat er in het algemeen geen recht op informatie of inzage bestaat ten aanzien van dossiers en bestanden van de toezichthoudende autoriteiten bedoeld in artikel 4, punt 21, van verordening (EU) 2016/679?

II. [OMISSIS] [schorsing van de procedure]

Motivering:

A. Voorwerp en feiten van het hoofdgeding

I. Voorwerp van het geding en feiten

Verzoeker vordert de verklaring voor recht dat de weigering van een informatieverzoek als bedoeld verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming; hierna: „AVG”), door het Bayerische Landesamt für Datenschutzaufsicht (autoriteit van de deelstaat Beieren dat is belast met het toezicht op de gegevensbescherming; hierna: „verweerder”), onrechtmatig was.

Verweerder ziet toe op de naleving van de wetgeving inzake gegevensbescherming op niet-openbaar gebied in de deelstaat Beieren en is derhalve als toezichthoudende autoriteit in Beieren onder meer belast met de behandeling van klachten met betrekking tot gegevensbescherming (artikel 77 AVG) van particulieren tegen niet-publieke instanties. Verzoeker is journalist en verzorgt een blog waarin het onder meer over gegevensbescherming gaat. Sinds 2021 heeft verzoeker verschillende klachtenprocedures bij verweerder ingeleid.

Verweerder heeft naar aanleiding van een klacht van verzoeker op 13 mei 2022 een prudentiële klachtenprocedure ingeleid tegen een derde. Verweerder heeft verzoeker per e-mail van 11 oktober 2022 meegedeeld dat hij in dit verband heeft vastgesteld dat de derde tegen wie de klacht is ingediend (hierna: „derde”) inbreuken op de gegevensbescherming heeft gemaakt. Na het verstrijken van de termijn voor de omzetting ervan wordt bij nieuwe inbreuken door de derde een boete opgelegd. Per e-mail met dezelfde datum verzocht verzoeker om mededeling van meer details met betrekking tot de door verweerder genomen maatregelen. Toen verweerder dit verzoek weigerde, vroeg verzoeker per e-mail van 11 oktober 2022 om volledige informatie bedoeld in artikel 15, leden 1 en 3, AVG.

Per e-mail en bij besluit van 20 oktober 2022 besloot verweerder dat het informatieverzoek bedoeld in artikel 15, leden 1 en 3, AVG wordt geweigerd. Verweerder motiveerde de weigering aldus dat overeenkomstig de uitdrukkelijke bepaling van artikel 20, lid 2, BayDSG er geen rechten op informatie of van inzage ten aanzien van dossiers en bestanden van de toezichthoudende autoriteiten bestaan.

Verzoek heeft met een processtuk van zijn gemachtigde van 6 december 2022 tegen dit besluit beroep ingesteld bij het Bayerische Verwaltungsgericht Ansbach en om te beginnen verzocht, verweerder ertoe te verplichten aan verzoeker een kopie te verstrekken van alle gegevens in het dossier van de op 13 mei 2022 ingeleide klachtenprocedure.

Op 23 februari 2024 heeft verweerder – echter zonder erkenning van een desbetreffende wettelijke verplichting – elektronisch inzage verleend in het dossier van de door verweerder ingeleide klachtenprocedure.

Thans vraagt verzoeker in het hoofdgeding uitsluitend om de verklaring voor recht dat het besluit van 20 oktober 2022, waarbij verweerder verzoekers informatieverzoek weigerde, onrechtmatig was.

II. Toepasselijke nationale bepalingen

Het Bundesdatenschutzgesetz (federale wet inzake gegevensbescherming) luidt gedeeltelijk als volgt:

„§ 40 Toezichthoudende autoriteiten van de deelstaten

(1) De volgens de wetgeving van de deelstaten bevoegde autoriteiten zien binnen de werkingssfeer van verordening 2026/679 bij niet-publieke instanties toe op de toepassing van de voorschriften betreffende gegevensbescherming. [...]”

Het Bayerische Datenschutzgesetz (Beierse wet inzake gegevensbescherming; hierna: „BayDSG”), een wettelijke norm van de deelstaat Beieren die slechts aldaar geldig is, luidt gedeeltelijk als volgt:

„Artikel 10 Recht van inzage van de betrokkene

(artikel 15 AVG)

(1) ¹Of aan een persoon informatie wordt verstrekt inhoudende dat persoonsgegevens aan de Staatsanwaltschaft (openbaar ministerie), politie, belastingautoriteit, organen van de regionale boekhouding, Verfassungsschutz (dienst voor de bescherming van de grondwet), Bundesnachrichtendienst (federale inlichtingendienst), Militärischen Abschirmdienst (militaire inlichtingendienst) of andere organen van het Bundesministeriums der Verteidigung (federaal ministerie van defensie) zijn doorgegeven, beslist de verwerkingsverantwoordelijke in overleg met de organen waaraan deze gegevens zijn doorgegeven. ²Hetzelfde geldt ten aanzien van informatie over persoonsgegevens die door een van de in de eerste volzin genoemde organen aan de verwerkingsverantwoordelijke zijn doorgegeven.

Onverminderd lid 1 wordt geen informatie verstrekt, voor zover

1. de informatie de behoorlijke uitvoering van taken ter voorkoming van gevaren dan wel het voorkomen, onderzoeken, opsporen of vervolgen van strafbare feiten, administratieve overtredingen of beroepsdelicten dan wel de tenuitvoerlegging van straffen in gevaar zou brengen,
2. de informatie de openbare veiligheid en orde, de defensie of een zwaarwegend economisch of financieel belang van de deelstaat Beieren, een

ander land, de Bondsrepubliek Duitsland of de Europese Unie – met inbegrip van monetaire, budgettaire en fiscale aangelegenheden – in gevaar zou brengen,

3. persoonsgegevens of de opslag ervan geheim moeten worden gehouden met het oog op de bescherming van de betrokkene dan wel in verband met zwaarwegende gerechtvaardigde belangen van derden,
4. persoonsgegevens uitsluitend worden verwerkt met het oog op de beveiliging van de gegevens of de controle op de gegevensbescherming, de verstrekking van informatie onevenredig veel inspanning zou vergen en de verwerking voor andere doeleinden door passende technische en organisatorische maatregelen is uitgesloten, of
5. persoonsgegevens noch geautomatiseerd worden verwerkt, noch in een bestandensysteem zijn opgenomen of daarin moeten worden opgenomen, en
 - a) de betrokkene geen informatie verstrekt aan de hand waarvan de gegevens kunnen worden opgespoord, of
 - b) de inspanning die nodig is om de informatie te verstrekken, niet in verhouding staat tot het gestelde belang bij informatie.

(3) ¹Indien de informatie niet of slechts beperkt wordt verstrekt,

1. moeten de redenen hiervoor worden geregistreerd,
2. moet de betrokkene met opgave van redenen daarvan in kennis wordt gesteld, voor zover dit niet in strijd is met de in lid 2, punten 1 tot en met 3, genoemde doelstellingen, en
3. moet op verzoek van de betrokkene volledige informatie van de toezichthoudende autoriteit worden verstrekt.

²De toezichthoudende autoriteit mag zonder toestemming van de in lid 1, eerste volzin, genoemde organen geen informatie aan de betrokkene verstrekken waaruit de stand van kennis van deze organen kan worden afgeleid.

(4) [...]”

„Artikel 18

Oprichting en taken

(artikelen 51 tot en met 58 en artikel 85 AVG)

(1) ¹Het Landesamt für Datenschutzaufsicht is toezichthoudende autoriteit als bedoeld in artikel 51 AVG en § 40 van het Bundesdatenschutzgesetz, voor niet-publieke instanties. [...]”

„Artikel 20

Klacht indienen bij de toezichthoudende autoriteiten

(artikel 77 AVG)

(1) ¹Eenieder kan een klacht indienen bij de toezichthoudende autoriteiten en aanvoeren dat zijn rechten zijn geschonden bij de verwerking van zijn persoonsgegevens. ²De betrokkene mag geen nadelen ondervinden van het indienen van een klacht bij de toezichthoudende autoriteiten.

(2) Rechten op informatie of van inzage ten aanzien van dossiers en bestanden van de toezichthoudende autoriteiten bestaan niet.”

De memorie van toelichting (LT-Drucks. 17/19628, daar blz. 42 en 43) bij artikel 20 BayDSG luidt als volgt:

„De bepaling concretiseert het reeds rechtstreeks gewaarborgde recht om een klacht in te dienen op grond van artikel 77 AVG dan wel de klachtenprocedure op grond van artikel 52 van de Richtlinie zum Datenschutz bei Polizei und Justiz (richtlijn inzake gegevensbescherming bij politie en justitie).

De bepaling bevat dus lidstatelijke procedureregels op grond van artikel 58, lid 4, AVG dan wel artikel 47, lid 4, van de Richtlinie zum Datenschutz bei Polizei und Justiz.

De in lid 1, tweede en derde volzin, en lid 2 vastgestelde regelingen die aanknopen bij de administratieve praktijk en rechtspraak over het huidige recht om een klacht in te dienen op grond van artikel 9 BayDSG (oud), verduidelijken dat de klachtenprocedure inzake gegevensbescherming gelijk moet worden gesteld aan de parlementaire petitieprocedure (zie gedetailleerd Wilde e.a., *Datenschutz in Bayern*, art. 9 BayDSG, punt 13).

In het belang van een effectieve controle op de gegevensbescherming in overeenstemming met het recht van de Unie, benadrukt de regeling dus dat het door het Handvest gewaarborgde recht om een klacht in te dienen, een recht op een volledige toetsing van de klacht met zich meebrengt (zie beschikking [van de vicepresident van het Hof] van 6 oktober 2015, Etairia Larymnis Larko/Larko, C-362/15 [P(I)], EU:C:2015:682) waaruit enkel een verplichting van de toezichthoudende autoriteit voortvloeit om een behoorlijk onderzoek ten gronde in te stellen en zo nodig een voor beroep vatbaar besluit te geven, (Nemitz in Ehmann/Selmayr, *Datenschutz-Grundverordnung*, Art. 77, punt 12).

Anders dan op het gebied van bouwtoezicht en andere prudentiële driehoeksverhoudingen, bestaat er dus geen opeisbaar subjectief publiekrechtelijk recht op tussenkomst van de toezichthoudende autoriteit.

Ten aanzien van lid 2:

Lid 2 bevat bepalingen over de beperking van rechten betreffende gegevensbescherming en andere rechten op informatie en van inzage. Voor zover de regeling de bij de AVG in het leven geroepen rechten van betrokkenen beperkt, is zij gebaseerd op artikel 23 AVG. De regeling benadrukt in zijn geheel de specifieke doelbinding van de informatie die is verkregen bij de uitoefening van toezichthoudende taken op het gebied van gegevensbescherming. Zij strekt zich derhalve uit tot zowel de rechten van betrokkenen die zijn vastgelegd in de AVG als tot andere individuele rechten op toegang tot informatie op grond van nationaal recht.”

Bijgevolg is verweerder binnen de deelstaat Beieren een toezichthoudende autoriteit op grond van artikel 51 AVG voor niet-openbare instanties. Hij is dus in Beieren als toezichthoudende autoriteit onder meer belast met de behandeling van klachten betreffende gegevensbescherming van particuliere burgers jegens niet-publieke instanties.

Artikel 20, lid 2, BayDSG is van toepassing en sluit naar nationaal recht een recht van inzage als bedoeld in artikel 15 AVG volledig uit, wanneer dit recht wordt ingeroepen tegen verweerder ten aanzien van diens dossier en bestanden. Tevens sluit artikel 20, lid 2, BayDSG het recht op informatie en van inzage uit ten aanzien van de dossiers en bestanden van de Beierse functionaris voor gegevensbescherming, die volgens artikel 15, lid 1, eerste volzin, BayDSG uit hoofde van artikel 51 AVG de verantwoordelijke toezichthoudende autoriteit is met betrekking tot overheidsinstanties. De werkingssfeer van artikel 20, lid 2, BayDSG is volgens de uitlegging van de rechter en de toepassingspraktijk van verweerder niet beperkt tot informatieverzoeken die verband houden met dossiers betreffende klachtenprocedures op grond van artikel 77 AVG, maar strekt zich tevens uit tot gegevens die in het kader van de andere taken van verweerder worden verzameld en verwerkt.

Het BayDSG omvat geen normen die voorzien in uitzonderingen op de uitzonderingen.

B. Prejudiciële vragen en relevantie voor de beslechting van het geding

I. Toepasselijke Unierechtelijke bepalingen

De AVG bevat de Unierechtelijke bepalingen die centraal staan in het geding. Relevant zijn met name artikel 4, punten 7 en 21, artikel 15 samen met overweging 63 en artikel 23 samen met bijbehorende overweging 73 AVG. In verband met de uitlegging van artikel 23 AVG is in het bijzonder artikel 8, lid 2, tweede volzin, van het Handvest van belang.

II. Relevantie van de prejudiciële vragen voor de beslechting van het hoofdgeding

Beide vragen over de uitlegging van de AVG zijn relevant voor de beslechting van het hoofdgeding.

Indien de eerste prejudiciële vraag ontkennend wordt beantwoord, was verzoekers op artikel 15 AVG gegronde recht van inzage jegens verweerder volgens het Unierecht reeds uitgesloten in het specifieke geval van een onderliggende klachtenprocedure overeenkomstig artikel 77 AVG, zodat de toepasselijkheid van artikel 20, lid 2, BayDSG niet van belang is.

Wordt de eerste prejudiciële vraag bevestigend beantwoord, dan is voor de beslechting van het hoofdgeding relevant of de toepassing van artikel 20, lid 2, BayDSG door de voorrang van het Unierecht uitgesloten is. Verweerder was in het onderhavige geval namelijk volgens het Unierecht in beginsel wederpartij bij het op artikel 15 AVG gegronde recht van inzage van verzoeker, die als (potentiële) betrokkene informatie kon verlangen over met name zijn persoonsgegevens (artikel 4, punt 1, AVG), die ontegenzeggelijk beschikbaar waren in het opgevraagde klachtendossier, tenzij dit recht op grond van artikel 20, lid 2 BayDSG was uitgesloten. De verwijzende rechter ziet geen aanwijzingen voor misbruik van het informatieverzoek in de zin van artikel 12, lid 5, tweede volzin, AVG.

Indien de tweede prejudiciële vraag ontkennend wordt beantwoord, had verweerder zich op rechtmatige wijze kunnen beroepen op artikel 20, lid 2, BayDSG en verzoekers informatieverzoek kunnen weigeren. Het beroep had dan moeten worden verworpen.

Wordt de tweede prejudiciële vraag bevestigend beantwoord, dan zouden verweerders beroep op artikel 20, lid 2, BayDSG en zijn weigering van verzoekers informatieverzoek onrechtmatig zijn.

III. Twijfel over de uitlegging van het Unierecht

1. Eerste vraag:

Wanneer een klager – zoals in casu verzoeker – overeenkomstig artikel 77 AVG een klachtenprocedure instelt bij een op de gegevensbescherming toezichthoudende autoriteit – zoals in casu verweerder – treedt deze autoriteit in het kader van de klachtenprocedure tegen de klager op als toezichthoudende autoriteit in de zin van artikel 4, punt 21, AVG. Door sommigen wordt aangenomen dat hierdoor wordt uitgesloten dat de op de gegevensbescherming toezichthoudende autoriteit in de verhouding tot de klager „verwerkingsverantwoordelijke” is in de zin van artikel 15 AVG, gelezen in samenhang met artikel 4, punt 7, daarvan [aldus Engelbrecht in Schröder, *Bayerisches Datenschutzgesetz*, 1e oplage 2021, BayDSG, Art. 20, punt 20; zie

ook Verwaltungsgericht (VG) München, arrest van 24 maart 2021, M 13 K 20.6765, DE:VG MUENC:2021:0324.M13K20.6765.00, juris, punt 25], en dat bijgevolg het recht van inzage van de klager dat betrekking heeft op persoonsgegevens uit de klachtenprocedure, jegens de op de gegevensbescherming toezichthoudende autoriteit van meet af aan is uitgesloten. Verweerder voert aan dat de plichten van de toezichthoudende autoriteit in het kader van een klachtenprocedure – en dus tevens de rechten van de klager – uitputtend zijn geregeld in de artikelen 77 en 78 AVG, wat een beroep op de algemene rechten van betrokkenen uitsluit.

De verwijzende rechter gaat daarentegen ervan uit dat een op de gegevensbescherming toezichthoudende autoriteit tevens toezichthoudende autoriteit in de zin van artikel 4, punt 21, AVG alsmede verwerkingsverantwoordelijke en wederpartij in de zin van artikel 15, gelezen in samenhang met artikel 4, punt 7, AVG kan zijn. Niet duidelijk is dat de Uniewetgever in het systeem van de AVG heeft bedoeld dat de op de gegevensbescherming toezichthoudende autoriteit, die volgens haar conceptie in het kader van de klachtenprocedure persoonsgegevens moet verwerken, in dat verband, in strijd met het systeem, geen verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 15 AVG en artikel 4, punt 7, AVG kan zijn. Met name kan het doel van artikel 15 AVG, dat erin bestaat een betrokkene in staat te stellen de rechtmatigheid van een gegevensverwerking te controleren (zie overweging 63 van de AVG), ook worden bereikt door het invoeren van een recht van inzage jegens de op de gegevensbescherming toezichthoudende autoriteit, die net als andere autoriteiten zelf gebonden is aan de wetgeving inzake gegevensbescherming.

2. Tweede vraag:

De tweede prejudiciële vraag rijst alleen in het geval dat de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord. Dan is het namelijk in het hoofdgeding de vraag of artikel 20, lid 2, BayDSG zich verzet tegen verzoekers recht van inzage op grond van artikel 15 AVG.

a)

De verwijzende rechter betwijfelt sterk of een dergelijke – ten aanzien van dossiers en bestanden van de toezichthoudende autoriteit – algemene uitsluiting van het recht van inzage bedoeld in artikel 15 AVG, zoals neergelegd in artikel 20, lid 2, BayDSG, voldoet aan de voorwaarden in de openstellingsclausule van artikel 23, lid 1, AVG.

Gelet op overweging 73 van de AVG is het volgens de verwijzende rechter twijfelachtig of artikel 20, lid 2, BayDSG in een democratische samenleving een noodzakelijke en evenredige maatregel is ter waarborging van een in artikel 23, lid 1, onder a) tot en met j), AVG opgesomde doelstelling.

De verwijzende rechter twijfelt reeds aan de geschiktheid van artikel 20, lid 2, BayDSG om een in artikel 23, lid 1, onder a) tot en met j), AVG opgesomde doelstelling te waarborgen.

De memorie van toelichting noemt artikel 23 AVG weliswaar uitdrukkelijk als rechtsgrondslag voor artikel 20, lid 2, BayDSG, maar verwijst niet naar een daarin genoemde doelstelling. Gesteld wordt enkel dat de regeling in zijn geheel de nadruk legt op de specifieke doelbinding van de informatie die is verkregen bij de uitoefening van toezichthoudende taken op het gebied van gegevensbescherming. Verweerder voert aan dat op de gegevensbescherming toezichthoudende autoriteiten voor een effectieve vervulling van hun taken met name afhankelijk zijn van de mogelijkheid om verwerkingsverantwoordelijken en verwerkers vertrouwelijkheid te garanderen. Artikel 20, lid 2, BayDSG waarborgt tevens de gerechtvaardigde verwachting van klagers in vertrouwelijkheid, daar het recht van inzage ook tegenover verwerkingsverantwoordelijken bestaat. De bepaling is uiteindelijk ook een uitdrukking van de lidstaten van de in artikel 54, lid 2, bedoelde geheimhoudingsplicht van de leden en de personeelsleden van de toezichthoudende autoriteiten. Bovendien rechtvaardigt de volledige onafhankelijkheid die is toegekend aan de op de gegevensbescherming toezichthoudende autoriteiten, een vrijstelling van het recht van inzage. Dit recht zou bij de op de gegevensbescherming toezichthoudende autoriteiten een spanningsverhouding creëren wat het vervullen van hun onafhankelijke controlerende taak betreft tegenover het uitvoerende orgaan dan wel de particuliere instanties die gegevens verwerken. Deze doelstellingen geven uitvoering aan artikel 23, lid 1, onder c), e), h) en i), AVG. De bepaling is niet overbodig wegens artikel 15, lid 4, AVG, omdat artikel 20, lid 2, BayDSG niet alleen de rechten van derden beschermt, maar ook die van verweerder.

Het functioneren van de op de gegevensbescherming toezichthoudende autoriteiten kan een belangrijke doelstelling van algemeen belang zijn [artikel 23, lid 1, onder e) en h), AVG]. Dat het voldoen aan informatieverzoeken met name verweerder in zijn functioneren zou kunnen beperken, is volgens de verwijzende rechter echter twijfelachtig. Het voldoen aan informatieverzoeken vergt weliswaar middelen, maar dat dit tot een verlamming van de werkzaamheden van de toezichthoudende autoriteiten zou kunnen leiden, lijkt onwaarschijnlijk. Andere Duitse toezichthoudende instanties beschikken niet over een deelstatelijke regeling die vergelijkbaar is met artikel 20, lid 2, BayDSG, zonder dat zij daardoor niet meer in staat zouden zijn om hun taken uit te oefenen. Bijgevolg is het niet overtuigend om artikel 20, lid 2, BayDSG te rechtvaardigen met een beroep op de openbare veiligheid [artikel 23, lid 1, onder c), AVG]. De verwijzende rechter ziet ook geen bijzondere spanningsverhouding tussen de onafhankelijke controlerende taak van de op de gegevensbescherming toezichthoudende autoriteiten en het recht van inzage. De schematische behandeling van informatieverzoeken ten gunste van informatiegerechtigden brengt de onafhankelijkheid van de toezichthoudende autoriteit bij de uitoefening van zijn taken op geen enkele wijze in gevaar. Onafhankelijkheid vereist niet dat de rechtmatigheid van de verwerking van persoonsgegevens door de

toezichthoudende autoriteit niet door de betrokkenen kan worden gecontroleerd. Het door verweerder aangevoerde risico van een „beïnvloeding” die door toegang tot informatie zou kunnen worden begunstigd, begrijpt de verwijzende rechter niet.

De rechten van derden [artikel 23, lid 1, onder i), AVG] worden reeds beschermd door artikel 15, lid 4, AVG, wat kennelijk ook verweerder erkent. Een volledige uitsluiting van het recht van inzage zou bovendien hooguit betekenen dat de kans dat persoonsgegevens van derden aan een informatiegerechtigde worden meegedeeld, in geringe mate wordt geminimaliseerd.

In ieder geval vormt artikel 20, lid 2, BayDSG volgens de verwijzende rechter geen noodzakelijke en evenredige maatregel om het doel te bereiken. De doelstellingen van artikel 23, lid 1, AVG worden door de norm in kwestie hoogstens marginaal beschermd zodat het gewicht ervan in de uit te voeren evenredigheidsstoetsing gering is. Daarentegen heeft het recht van inzage in artikel 15 AVG de rang van grondrecht (artikel 8, lid 2, tweede volzin, van het Handvest). De verwijzende rechter ziet niet in dat de op de gegevensbescherming toezichthoudende autoriteiten, juist in vergelijking met andere autoriteiten, een bijzondere bescherming tegen informatieverzoeken nodig zouden hebben, zonder welke een effectieve en onpartijdige uitvoering van hun taak in gevaar zou komen. Bijgevolg lijkt de in artikel 20, lid 2, BayDSG vastgelegde algemene uitsluiting van rechten van informatie en inzage onevenredig.

Het Hof heeft inmiddels gepreciseerd dat het recht om een klacht in te dienen, anders dan de memorie van toelichting, niet te vergelijken valt met dat van een petitie (arrest van 7 december 2023, SCHUFA Holding, gevoegde zaken C-26/22 en C-64/22, EU:C:2023:958, punt 58 en verder).

Hoewel de beperking van artikel 20, lid 2, BayDSG hoe dan ook afbreuk doet aan het grondrecht in artikel 8, lid 2, tweede volzin, van het Handvest, neemt de verwijzende rechter niet aan dat de daaruit voortvloeiende beperking van artikel 15 AVG de wezenlijke inhoud van de grondrechten en fundamentele vrijheden miskent.

b)

De verwijzende rechter betwijfelt tevens dat artikel 20, lid 2, BayDSG voldoet aan de formele voorwaarden van artikel 23, lid 2, AVG.

Het is juist dat, zoals de Engelse taalversie van artikel 23, lid 2, AVG duidelijk maakt („where relevant”), niet iedere beperkende nationale wettelijke maatregel cumulatief moet voldoen aan de formele vereisten van deze bepaling. Niet iedere formele vereiste van artikel 23, lid 2, AVG is namelijk geschikt voor een bepaling waarbij het in artikel 15 AVG bedoelde recht van inzage wordt beperkt.

Vastgesteld moet echter worden dat artikel 20, lid 2, BayDSG het door artikel 15 AVG verleende recht inhoudelijk beperkt, zonder dat in de bepaling zelf

of op een andere wijze in het systematische verband ervan erop wordt gewezen dat artikel 15 AVG wordt beperkt. Bijgevolg is het de vraag of is voldaan aan artikel 23, lid 2, onder c), AVG, dat in beginsel vereist dat een wettelijke maatregel in voorkomend geval specifieke voorschriften met betrekking tot de omvang van de voorgenomen beperkingen omvat. Twijfelachtig is tevens in hoeverre in casu, bij een algemene uitsluiting van het recht van inzage ten aanzien van dossiers en bestanden van de toezichthoudende autoriteit, volgens artikel 23, lid 2, onder g) en h), AVG specifieke voorschriften ontbreken met betrekking tot de risico's voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen en hun recht op informatie over de beperking in de onderhavige wettelijke maatregel. De Beierse wetgever heeft elders in het BayDSG laten zien dat hij de vereisten van artikel 23, lid 2, AVG kent. Artikel 10 BayDSG, waarin uitdrukkelijk wordt verwezen naar artikel 15 AVG en dat in lid 3 ervan met name bij een weigering van inzage of slechts in beperkte mate verleende inzage in een informatieplicht van de betrokkene voorziet, geeft duidelijk uitvoering aan artikel 23, lid 2, AVG.

C. Schorsing van de procedure

[OMISSIS]

[OMISSIS] [informatie over rechtsmiddelen]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[handtekeningen]